

MÁ•M OBRANĀ•Ā~E, NEBO AGRESORA?

StĀ™eda, 11 duben 2018

S Martinem chodíme devĀ›t mĀ›sícĀ~ a plánujeme společnou budoucnost. Je pro mne všše, co si mĀ~Ā¾e dívka pĀ™e alespoĀ~ to jsem si myslela, neĀ¾ se stalo to, co se stalo. Bydlím zatím na koleji a v posledních mĀ›sících tam bylo pár lidí vykradeno. Jeden večer jsme se s Martinem vraceli po večerĀ™i a kinĀ› zpátky ke mĀ›, a naššli zlodĀ›je pĀ™ímo u mĀ› doma.

MĀ›l v taššce uĀ¾ nějaké moje věci... A teĀ• se snažil kolem nás proklouznout ven s tím, Ā¾e nás buĀ• jen odstraní fyzicky napadne, to se nikdy nedovím, neboĀ¾ Martin ho velice snadno pĀ™emohl a drĀ¾el na zemi, zatímco já volala na policii. Potud všše v pořádku. JenĀ¾e to, co následovalo pak, mi dĀ›lá opravdové starosti. Když jsem dotelefonovala, Martin Ā™ekl (velice klidně a vyrovnaně) zlodĀ›ji - zjevně ti musí někdo vysvětlit, jak se mášš správně chovat… a začal ho surově bít. Ten frajer byl dokonce chvíli v bezvědomí a musel být odvezen do nemocnice. Když pĀ™ijela policie, Martin všše vysvětlil jako našše napadení a tedy jeho obranu a policajti na něj koukali jako na hrdinu. Já jsem se všším souhlasila, pĀ™e nepodrazím svého pĀ™ítele, i když jsem byla ve většším ššoku z náhlé Martinovy velké agresivity, neĀ¾ z nalezení zlodĀ›je u mĀ› doma. Martin nebyl rozrušený, naopak, choval se velice systematicky a zcela pĀ™esně věděl, co dĀ›lá. A teĀ• nevím co mám dĀ›lat já. Takle stránka jeho osobnosti mĀ› docela dĀ›sí. Chápu, Ā¾e chránil mĀ› a mĀ›j majetek, ale myslím, Ā¾e zaššel o sakra moc daleko, neĀ¾ bylo nutné. Nebo ne, nebo jsem jen já v ššoku a pĀ™ecitlivĀ›lá?

KAMILA